

عنوان مقاله:

مقایسه پدیده نوستالژی در آثار منوچهر آتشی و صادق چوبک

محل انتشار:

کنفرانس ملی چارسوی علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حافظ حاتمی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

ابوذر انصاری بارزی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

نوستالژی یا غم غربت یکی از رفتارهای نا خود آگاه فرد در اصطلاح عبارت است از: احساس دلتنگی و حسرت نسبت به گذشته ها و چیز های که اکنون از دست رفته و معمولا همراه با حالت حسرت دلتنگی و درد است به بیانی دیگر حسرت گذشته های شیرین و تقابل زمان حال با این گذشته نوستالژی نامیده میشود این مقوله درون مایه ی بسیاری از آثار ادبی را به خود اختصار داده است و در عرصه ادبیات این حالت برای شاعر یا نویسنده ای رخ میدهد که پیرو اوضاع و احوال سیاسی اجتماعی تغییر زندگی انسانها و انگیزه های فردی به نوعی احساس دزدگی از زمان حاضر دچار میشود و اندیشه بازگشت به گذشته را کند. نوستالژی یکی از موضوع های مهم ادبیات فارسی است منوچهر آتشی و صادق چوبک به عنوان دو شاعر و نویسنده مشهور ادبیات معاصر با توجه به شرایط فردی و اجتماعی زمانه ی خود انتظار میرود با گریز از زمان خویش بخشی از آثار خویش را آمیخته با غصه حسرت و دل تنگی برای گذشته نموده باشند نگارنده در این پژوهش با مطالعه ی توصیفی و تحلیلی آثار این دو ادیب به بررسی و مقایسه ی چگونگی نمود این اندیشه در آثار این دو چهره ادبی پرداخته است برخی از یافته های پژوهش نشان میدهد که تجلی مضامین نوستالژیک در آثار آتشی نسبت به آثار چوبک بنا به اقتضای سبک کاری بسیار عینی تر است

کلمات کلیدی:

چوبک . آتشی. نوستالژی. داستان. شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/508098>

